

MUSEU UCRANIANO EM CURITIBA

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В КУРІТИБІ

Organização Feminina / União Agrícola Instrutiva / Clube Ucraino Brasileiro
Curitiba - Paraná - Brasil

Жіноча Організація
Хліборобсько-Освітній Союз / Українсько-Бразилійський Клуб
Курітиба - Парана - Бразилія

1992

Resgatar a história do imigrante ucraniano é, no mínimo, entender um pouco mais a nossa Curitiba de hoje. Como outros grupos étnicos, esses colonos contribuíram para fazer da capital do Paraná um cadinho de gente trabalhadora, perseverante e determinada. Sem dúvidas, uma grande herança que, de geração em geração, vem construindo nossa cultura, nossos hábitos, nosso jeito de ser. Com a ampliação do Museu Ucraniano em Curitiba, toda a população ganha uma rica fonte de informação sobre esses imigrantes. Mas é impossível guardar essa riqueza entre quatro paredes. Porque a vida é dinâmica. E cada valor trazido na bagagem dos primeiros ucranianos sobrevive na memória, brincadeiras, festas religiosas, atividades econômicas e principalmente no sobrenome de cada descendente. É por isso que o Bamerindus tem muito orgulho de participar deste projeto: aqui, ou em qualquer lugar do mundo, é gente que faz a diferença.

O banco da nossa terra.

Відновлювати в пам'яті історію українського іммігранта є, щонайменше, зрозуміти трохи більше нашу сьогодишню Курітибу. Так, як і інші етнічні групи, ці поселенці сприяли створити із столиці Парани тигель роботящих, наполегливих і відважних людей. Без сумніву, велика спадщина яка, з покоління в покоління, будує нашу культуру, наші звичаї, нашій спосіб побуту. З поширенням Українського Музею в Курітибі все населення дістає багате джерело інформацій відносно цих іммігрантів. Але є неможливо ховати це багатство між чотирма стінами. Тому що життя є динамічне. І кожна цінність принесена в багажеві перших українців виживає у пам'яті, забавах, релігійних святах, господарських діяльностях і особливо в прізвищах кожного нащадка. І тому "Бамеріндус" має велику гордість брати участь в цьому проєкті: тут, чи в якій-будь стороні світу, є люди що відзначаються.

Банк нашої землі

Placa descerrada pelo Presidente do Parlamento da Ucrânia, Ivan Pliuchtsch por ocasião de sua visita à União Agrícola Instrutiva em Curitiba.

ПРОПАМ'ЯТНА ТАБЛИЦЯ: Голова Верховної Ради України Іван Плющ відкрив пропам'ятну таблицю, при нагоді його візиту до Хліборобсько-Освітнього Союзу, в Курітібі, дня 10-го червня 1992 року.

MUSEU UCRANIANO EM CURITIBA

Como parte das comemorações do Centenário da Imigração Ucraniana no Brasil, e dos 70 anos de fundação da União Agrícola Instrutiva, a Organização Feminina sob a presidência da Sra. Regina Spak Rubinec, gestão 1990/1992, entrega à comunidade ampliado e restaurado, o Museu-Biblioteca iniciado na presidência da Sra. Eugênia B. Mazepa no ano de 1973.

O acervo deste Museu Étnico se constitui numa valiosa fonte de pesquisa e permanente guarda da herança cultural, trazida pelos imigrantes ucranianos ao Brasil, especialmente ao Paraná, onde a tradição, os usos e os costumes são preservados.

O Museu desempenha um papel importante no caminho do saber, é a fonte onde podemos buscar os conhecimentos do nosso

passado, da memória de um povo, e da origem de uma nação.

Os objetos expostos neste Museu, apresentam as tradições da vida cultural, social e religiosa do povo ucraniano.

Junto a estas comemorações, lembramos emocionados, que acompanhamos e participamos com nosso sentimento pátrio da Independência da Ucrânia em 24 de agosto de 1991, bem como das eleições livres e democráticas realizadas em 1º de dezembro do mesmo ano, quando nossos compatriotas elegeram o Sr. Leonid Kravchuk primeiro presidente da Ucrânia Livre.

A todos que direta ou indiretamente colaboraram para a ampliação deste Museu Ucraniano em Curitiba, nossos sinceros agradecimentos.

Alexandre Raulik
União Agrícola Instrutiva
Presidente

Regina Spak Rubinec
Organização Feminina/U.A.I. - C.U.B.
Presidente

Wasył Czmyr
Clube Ucraino-Brasileiro
Presidente

Curitiba, Agosto de 1992

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В КУРІТИБІ

З нагоди відзначення 100-ліття української імміграції в Бразилії і 70-ліття заснування Хліборобсько-Освітнього Союзу, Жіноча Організація під головуванням Режини Шпак Рубінець - період 1990 - 1992 - передає українській громаді реставрований і поширений МУЗЕЙ-БІБЛІОТЕКА, започаткований під головуванням Євгенії Б. Мазепа в 1973 році.

Експонати цього ЕТНІЧНОГО МУЗЕЮ являють собою цінне джерело досліджень і перманентного збереження культурної спадщини, привезеної іммігрантами до Бразилії, головню до Парани, де традиція, побут і звичаї є збережені.

МУЗЕЙ виконує важливу функцію на шляху знання, є джерелом, де можемо

шукати коріння нашого минулого, пам'ять одного народу і походження однієї нації.

Речі виставлені в цьому музеї відображують традиції культурного, соціального і релігійного життя українського народу.

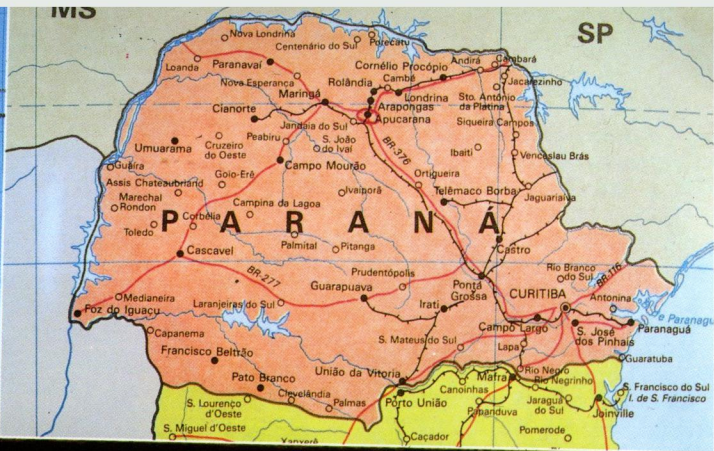
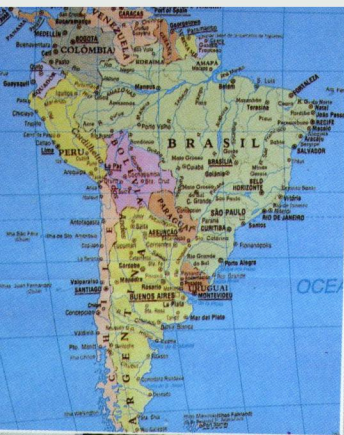
Разом з цими святкуваннями вітаємо, з патріотичним почуттям, проголошення незалежності України дня 24-го серпня 1991 року, як також вільні демократичні вибори в день 1-го грудня того самого року, коли наші співвітчизники вибрали пана Леоніда Кравчука першим президентом вільної України.

Всім тим, які посередньо чи безпосередньо співпрацювали для поширення цього УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ, в Курітибі, наша щира подяка.

РЕЖІНА ШПАК РУБІНЕЦЬ
Голова
Жіночої Організації
при Хліборобсько-Освітньому Союзі

ОЛЕКСАНДЕР РАВЛИК
Голова
Хліборобсько-Освітнього
Союзу

ВАСИЛЬ ЧМИР
Голова
Українсько-Бразилійського
Клубу

A IMIGRAÇÃO UCRANIANA NO BRASIL

Há mais de 100 anos atrás em 1891 os primeiros imigrantes ucranianos vieram para o Brasil onde se fixaram no Paraná. Eram cerca de 25 a 30 famílias vinda da Galícia (Ucrânia Ocidental). Esses primeiros imigrantes vieram atraídos por 10 alqueires de terra fértil que o Império do Brasil oferecia para quem quisesse se estabelecer na Província do Paraná.

Em 1895-1896 devido a intensa propaganda, cerca de 5 mil famílias abandonaram a Galícia e vieram para o Paraná, pelo clima muito semelhante ao europeu.

A partir de 1908 ocorreu a segunda etapa de colonização ucraniana durante a construção da Estrada de Ferro Paraná-Santa Catarina-Rio Grande do Sul, que o governo brasileiro para atrair os interessados pagava as passagens de navio e despesas de alimentação para essa grande obra. Milhares de eslavos (ucranianos e poloneses) foram-se instalando nas margens da ferrovia que construíam: em Ponta Grossa, Irati, Mallet, Dorizon, Paulo Frontim, União da Vitória, no Paraná, e em algumas cidades de Santa Catarina. Essa segunda etapa se prolongou até a Primeira Guerra Mundial.

Na terceira etapa entre a Primeira e Segunda Guerra Mundial (1914-1945) muitos ucranianos emigraram, motivados, principalmente, por já terem parentes estabelecidos no Paraná.

Hoje, no Brasil há mais de 300.000 imigrantes ucranianos e seus descendentes, dos quais 90% estão no Paraná, destacando-se o Município de Prudentópolis onde 75% de seus habitantes são de origem ucraniana.

Através do folclore se divulga a cultura e se transmite aos jovens as tradições da Ucrânia, e se mantém a chama viva de fé que predomina nas religiões: greco-católica e autocéfala-ortodoxa, embelezando as cidades com suas Igrejas cujas arquiteturas e cúpulas são de origem Bizantina.

Descendentes dos primeiros imigrantes ucranianos, hoje contamos com quarta e quinta geração cujo trabalho e dedicação são reconhecidos nas mais variadas áreas, como profissionais liberais, empresários, administradores e políticos. Artistas plásticos como Miguel Bakun (in memoriam) e Bia Wowk (pintura) e Oxana Narozniak (escultura). Escritor e professor Miguel Wowk (in memoriam), escritora e tradutora de obras Wira Selanski, escritor e professor Brasília Starepravo. Poetisa Helena Kolody hoje uma imortal da Academia de Letras do Paraná. Na música Laryssa Boruchenko pianista, e Ivan Vovk professor e compositor. Serafin Voloschen (in memoriam) - engenheiro e matemático. Destacou-se também como geólogo e pesquisador o professor Dr. Wladimir Cavallar Kavalieridze (in memoriam). Conhecidos internacionalmente, todos eles enaltecem e enaltecem a cultura e tradições ucranianas junto às demais etnias existentes, para engrandecimento da cultura paranaense e brasileira.

УРАЇНЬСЬКА ІМІГРАЦІЯ В БРАЗИЛІЇ

Сто років тому, в 1891 р., приїхали до Бразилії перші українські іммігранти, поселившись в Парані. Це було приблизно від 25 до 30 родин з Галичини (Західна Україна). Ці перші іммігранти приїхали приваблені десятима алкейрами (алкейра = 24.200 м²) родючої землі, що Імперія Бразилії давала для кожного, хто хотів би встановитися у провінції Парані.

В роках 1895-1896, з огляду на велику пропаганду, приблизно 5.000 родин покинули Галичину і поселилися в Парані, через клімат дуже подібний до європейського.

Починаючи з 1908 р., прийшов другий етап української колонізації, під час будови залізниці Парана - Санта Катаріна - Ріо Гранде до Сул, коли бразилійський уряд, для того, щоб привабити заінтересованих до цієї будови, оплачував подорож кораблем і кошти харчування. Тисячі слов'ян (українці і поляки) осіли вздовж залізниці, що будували: в Понта Гроссі, Іраті, Маллет, Дорізон, Павло-Фронтін, Уніон да Віторія - в Парані, і в деяких містах Санта Катаріни. Цей другий етап продовжився аж до першої світової війни.

В третьому етапі, - між першою і кінцем другої світової війни (1914-1945), - багато українців емігрували, мотивовані, особливо, через те, що вже мали родичів установлених в Парані.

Сьогодні в Бразилії є понад 300.000 українських іммігрантів і їх потомків, з яких 90% знаходяться в Парані, відзначаючися муніципій Прудентополя, де 75% населення є українського походження.

Через фолклір розповсюджується культура і передається молодим поколінням українські традиції, зберігаючи живе полум'я віри, що панує в греко-католицькій та автокефально-православній релігії, прикрашаючи міста своїми церквами, архітектурою і бані яких є візантійського стилю.

Нашадки перших українських іммігрантів, сьогодні вже маємо четверту і п'яту генерацію, що працювали і працюють з присвяченням в різних галузях як ліберальні професіонали, промисловці, адміністратори, політики. Пластичні мистці, між якими визначилися Михайло Бакун (світлої пам'яті) і Бія Вовк. Письменник і професор Михайло Вовк (світлої пам'яті), письменниця і перекладачка творів Віра Селянська, поетеса Олена Колодій, сьогодні одна з безсмертних Галереї Літераторів Парані. В музиці - Лариса Борушенко, піаністка та Іван Вовк професор і композитор. Визначний геолог і дослідник - Володимир К. Кавалерідзе (світлої пам'яті). Також визначився письменник і професор Василь Стареправо, а в скульптурі - Оксана Нарожняк. Серафим Волошин (світлої пам'яті) - Інженер і математик.

Всі вони, знані інтернаціонально, прославили і прославляють українську культуру і традиції, разом з другими етнічними групами, для звеличення паранської і бразилійської культури.

UCRÂNIA

A Ucrânia ocupa uma grande planície, dos Cárpatos e do rio Dnister até o rio Don e o Mar Negro. A superfície da Ucrânia, dentro dos seus limites políticos atuais é de 603.700 km², e a sua população é superior a 52.000.000 de habitantes. O seu solo negro (tchornozem) é o mais rico do mundo para o cultivo de grãos, assim como para o cultivo de girassol, de beterraba, de algodão, de tabaco, de linho e outros.

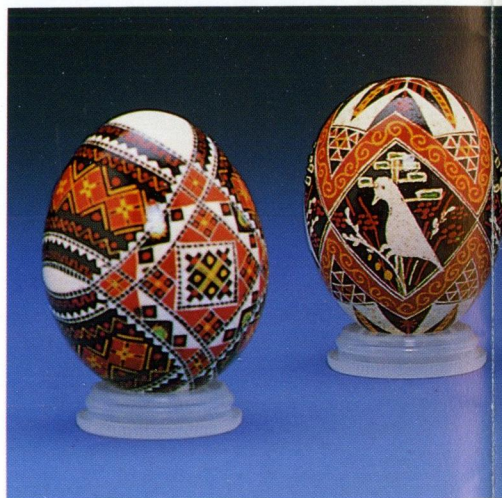
Possui grandes jazidas de carvão, ferro e manganês. Muito desenvolvida está a indústria do aço, de metalurgia, implementos mecânicos e a indústria textil. Atualmente a Ucrânia é a quinta potência mundial atômica. A capital da Ucrânia é Kíev. A data nacional é 24 de agosto – data da proclamação da independência, em 1991.

PÊSSANKA

Tendo como suporte ovos de galinha, a pêssanka é artisticamente pintada em processo artesanal utilizando cores variadas, com desenhos geométricos, figuras e símbolos religiosos originários da Ucrânia.

Após o advento do cristianismo, a pêssanka passou a simbolizar a Páscoa e a Ressurreição de Cristo. É costume na comunidade ucraniana, presentear com pêssankas aos amigos, dizendo o tradicional “KHRESTÓS VOSKRÉS” (Cristo Ressuscitou), em resposta se diz: “VOÍSTENU VOSKRÉS” (Verdadeiramente Ressuscitou).

No Brasil, a confecção da pêssanka absorveu com o passar dos anos, figuras do Folclore Paranaense como a Gralha Azul, o Pinheiro e o Pinhão.

DINHEIRO

Durante a vigência da República Democrática da Ucrânia, 1918-1920, por Lei do Conselho Central Ucraniano, entrou em circulação o dinheiro nacional ucraniano, a “hryvnia” em notas de 2, 10, 100, 500, 1000 e 2000 hryven.

O governo ucraniano atual, aboliu a circulação do rublo russo em todo território nacional, fazendo circular provisoriamente, cupons especiais até a entrada da “hryvnia”, o que deve-se dar até o final de 1992.

УКРАЇНА: Україна займає велику рівнину, від Карпат і ріки Дністра аж до ріки Дону і Чорного моря. Поверхня України, в її сьогоденнішніх кордонах, становить 603.700 км², а населення досягає понад 52.000.000. Її чорнозем, найбагатіша в світі земля для культивуації зерен, як також для культивуації соняшника, буряків, бавовни, тютюну, льону та ін. Посідає великі поклади вугілля, залізної руди, марганцю і ін. Дуже добре розвинені металургія, промисел сталі, машинобудування, текстильна індустрія. Актуально Україна є п'ятою світовою ядерною потугою. Столиця України: Київ. Національна дата: 24-го серпня - дата проголошення незалежності, в 1991 році.

ПИСАНКА: маючи за основу куряче яйце, писанка є розмальована артистичним процесом, вживаючи різні кольори, з геометричними рисунками і релігійними символами з України.

Після приходу християнства, писанка почала символізувати Великдень і Воскресіння Христове. В Україні стало звичаєм дарувати писанки приятелям з традиційним "Христос Воскрес", на що відповідають "Воістину Воскрес".

В Бразилії у виготовленні писанки прилучилися, з переходом років, фігури фолкльору Парани, як Синя Ворона, бразилійська сосна і її овоч.

ГРОШІ: в часи існування Демократичної Республіки, в 1917-1920 рр., законом Української Центральної Ради з 1-го березня 1918 р. валютною одиницею стала **ГРИВНЯ**. В обігу були банкноти вартістю 2, 10, 100, 500, 1000, і 2000 гривень.

Теперішній український уряд уневажнив курс російського рубля на всій території України, видаючи тимчасово спеціальні купони, які будуть замінені гривнями, чие введення в обіг передбачається ще перед кінцем 1992 року.

ENTALHADURA

É a arte de esculpir ou entalhar na madeira. É bastante desenvolvida na região dos Cárpatos pelos montanhese e teve apogeu nos séculos XVIII e XIX. Com grande maestria adornam os montanhese "Hutsules" com entalhadura na madeira objetos para as igrejas, em especial candelabros e cruzes e para uso doméstico, machadinhas, facas, pratos de paredes, etc.

A mesma técnica que é usada na madeira, é aplicada sobre os ossos que são mais duros e o artesão deve ser um experto para produzir trabalhos precisos e mais finos.

INCRUSTAÇÃO

Consiste em adornar e embutir formando desenhos na superfície lisa e dura, como madeira, pedras, metal, ossos, etc. A incrustação sobre os objetos de uso diário, prosperaram na região de Hutsules, produzindo objetos de alto valor artístico.

PIROGRAVURA

Desenho executado na madeira com ponta de ferro quente, tendo como tema normalmente desenhos florais e formas geométricas.

РІЗЬБА: мистецтво надрізування, або гравюра на дереві. Високорозвинене різьбарство верховинців в регіоні Карпат мало свій апогей у 18-у і 19-у століттях. З великою майстерністю гуцули прикрашають речі церковного вжитку, зокрема напестольні свічники й хрести, а для домашнього вжитку - сокирки, ножі, стінні тарілки та ін.

Та сама техніка різьби на дереві вживається і на кості, але тому що цей матеріал є твердіший, вимагає від майстра великої практики для того, щоб виконати високомистецьку роботу.

ІНКРУСТАЦІЯ: полягає у вставленні прикрас, формуючи різні рисунки, на плоскій і твердій поверхні, як дерево, камінь, метал, кість та ін.

На Гуцульщині розвинулась інкрустація у предметах щоденного вжитку, витворюючи речі високої артистичної вартості.

ПІРОГРВІЮРА: малюнок виконаний на дереві вістрям гарячого заліза, маючи за тему рисунки квітів і геометричні фігури.

KALUSH

Траје да рэгіён де Kalush, уа іадэ імпартантэ да прувінцыа де Івано-Франківске да Галіцыа (Укрэнія Оцідэнтал). О траје ё орыгінальні дэ уа алдэа де Kalush дэ сэкуло ХІХ. Тразідэ парэ о Бразіл дэ 1930.

КАЛУШ : стрій з околиць Калуша, значне місто Івано-Франківської області (Галичина). Стрій є оригінальний зі села Кадобне, біля Калуша, з ХІХ століття. Привезений до Бразилії в 1930 році.

HUTSÚLSTCHENA

Ё ўа рэгіён павоадэ пар монтанхэс укрэніанос (ос hutsules) кэ сэ сітуа е естэндэ-сэ пар амбос ладос дос Кáрпатос, окупандэ партэс дас прувінцыа Івано-Франківске, Lviv, Укрэнія Карпáтыа е Bukovina. А суперфіцыя алчанэа 6.500 км².

Муйто колорідэ ё о траје тїпїко усэдэ пелос hutsules, тандэ пелос омэнс комо пелас муйхэрес, о квал ё енфейтадэ ком лáс колорідас, фіос е пласас дэ метал.

О артэсанатэ ё муйто дїфундїдэ нэста рэгіён тандэ нэ објетос дэ мэдэаїра, комо ен артэ тэксїл е нос бордадос тїпїкос.

ГУЦУЛЬЩИНА: рэгіён, заселеный українськими верховинцями-гуцулами, який міститься і простягається по обох боках Карпат, займаючи частину Івано-Франківської і Львівської областей, Закарпаття та Буковину. Поверхня досагає понад 6500 км².

Гуцульський одяг є дуже мальовничий, як чоловічий, так і жіночий. Строї прикрашуються вовняними вишивками і мідними бляшками.

Мистецтво в цьому регіоні є досить поширене, як в речах з дерева, так і в типічних вишивках.

MUSEU UCRANIANO EM CURITIBA

Colaboradores até agosto de 1992

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В КУРІТИБІ

Співпрацівники /до серпня 1992/

- Alexis Kotcherenko
- Ana Choma Chudzij
- Ana Mazepa
- Ana Serbinenko
- Ada K. Choma
- Anastácia Klemczuk
- Anastácia Dub Sosiak
- Angelina Czezko
- Antonia Horovitz
- Antonia Sessak
- Antocz Loik
- Anton Syzzczyk
- Associação Santa Madalena da Igreja Autocefálica Ortodoxa Ucraniana de São Demétrio
- Basílio Kuratch
- Bohdan Olijnyk
- Bogdan Savytzky
- Casemira Baluta
- Catarina Bachtzen
- Cecília Semchechen
- Centro Lítro Esportivo Mocidade
- Cláudia Vaschenko
- Clemires Bachtzen
- Clube Ucrâino-Brasileiro
- Comissão de Mães da "Subotna-Chkola" - C.U.B.
- Cristiane Chudzij Malhovano
- Emília Kwasnecja
- Eroslava C. Leszczynski
- Estefania Tadra Bastos
- Eugênia Bowkalowski Mazepa
- Eugênia Kuratch Petriv
- Folclore Ucraniano "Barvinok"
- Grupo de Banduras "Fialka" do Centro Cultural Poltava
- Helena Mycyk
- Hilária Kutchma
- Ivan Boiko
- Ivan Pliuchtch
- Ivan Wowk
- Irene Banach Tverdohlib
- Irene Choma
- Irene Zimovski
- Irene Lysyj Maksymczuk
- Irene Rebka
- Izabel Leszczynski Czmyr
- Jeroslau Volochtchuk
- João Boiarskei
- João Mazepa
- João Spodaryk
- Júlia Kvasnitska
- Larissa Boruchenko
- Leoni Mykolicz
- Lídia Jedyn
- Lubina Kasnok
- Maria Bowkalowski
- Maria Dub
- Maria K. Voloschen
- Maria Tarás Spodaryk
- Marcos L. Puchevich
- Melatia Szpak Tarastchuk
- Miguel Rubinec
- Mirosław Mazepa
- Nádia Mazepa Gonçalves
- Natália Giraldi
- Natália Hutzok
- Natália Lysyj
- Oksana Boruszenko
- Olga Horatchuk
- Olga Rechetnek Yurkevich
- Paulo Lysyj
- Pedro Kutchma
- Placedina Kobylanski
- Protopresbitero Nicolás Millus
- Regina Spak Rubinec
- Seleção Ucraniana de Basquete
- Sérgio Kirdziej
- Sofia Kharkhut
- Sofia Kolody
- Sonia Ana Leszczynski Guetter
- "Subotna Chkola" - Escola dos Sábados - C.U.B.-U.A.I.
- Tetiana Bachtzen
- Vera Klemczuk Fernandes
- Vladimiro Kutchma
- Waldomiro Luby
- Wasil Olijnyk
- Wasyl Czmyr
- Wasylina Jankosciuk
- Wasylina Pauliuk
- Zacarias Zagurski
- Zenaide Yastchenska

MUSEU UCRANIANO EM CURITIBA
Colaboradores até agosto de 1992

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В КУРІТІБІ
Співпрацівники /до серпня 1992/

- Ada Choma
- Adelina Z. Szpak
- Alzira Choma
- Ambrósio Choma
- Ana Baranhuk
- Ana Choma Chudzij
- Angelina Chezchko
- Antonio Laércio Wergzn
- Associação Beneficiente Santa Ana
- Basílio Kuratch
- Cecília Semchechen
- Cristina S. Wergzn
- Demétrio Petriv
- Dicezar Azevedo Cyrino
- Dionísio Choma
- Dorotéa Edi Choma Bora
- Elisea K. Prus
- Emília Kwasnycia
- Estefânia C. Baran
- Eugênia B. Mazepa
- Eugênia Kuratch Petriv
- Folclore Ucraniano Barvinok
- Hamilton Vons
- Haroldo Guetter
- Hilário Bezrutchka
- Irene Choma
- Irene Rebka
- Ivan Boiko
- Ívan Paludzyszyn
- Ivo Baranhuk
- Izidoro Bora
- Jorge Seratiuk
- José Bilek
- Léo Choma
- Maria K. Volochen
- Maria Raulik
- Marli S. Martins
- Martha L. Bezrutchka
- Miguel Rubinec
- Nádia Baranhuk Arnes
- Nádia M. Gonçalves
- Natália Volochen Krefer
- Natália Waszczynskyi
- Nestor Sócrates K. Volochen
- Pe. Nicolas Millus
- Nilo Bachtzen
- Noêmia Kuratch
- North Winnipeg Union-Winnipeg
- Odete H. Wouk
- Olga Yurkevitch
- Olga Skryl
- Paulina T. Millus
- Paulo Bebig
- Pedro Choma Jr.
- Pedro Firman Neto
- Pedro Harletzkei
- Rafael Boiko
- Regina Rubinec
- Rochester Ukrainian F.C.U./New York
- Romão Sessak
- Selfreliance Ukrainian F.C.U. Chicago
- Selfreliance Ukrainian F.C.U. Hartford
- Selfreliance Ukcranian F.C.U. Newark
- Selfreliance Ukrainian F.C.U. Jersey City
- Silvestre Huhmen
- Simão Baran Neto
- Sônia Baranhuk Bachtzen
- Subotna Chkola - C.U.B.-U.A.I.
- Taroslau Szmulek
- Teodoro Kreknizkei
- Ukrainian Selfreliance Detroit F.C.U. Warren - Michigan - U.S.A.
- Ukrainian St. Catharines C.U.L. Ontario
- União Agrícola Instrutiva
- Vera Klêmczuk Fernandes
- Vitório Ciupka
- Waldomiro Luby
- Waldomiro Mazurechen
- Waldomiro Pedro Mazurechen Fº
- Wolodymyr Galat

CATÁLOGO "MUSEU UCRANIANO EM CURITIBA"
КАТАЛОГ "УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В КУРІТИБІ"

Coordenação Geral
Загальна Координація
Regina Spak Rubinec

Pesquisa Bibliográfica / Ucrainiano
Бібліографічне Дослідження / Українськомовне
Miguel Rubinec

Pesquisa Tradução / Português
Дослідження-Переклад / Португальськомовне
Olga Horatchuk

Lay-Out
Ескіз
Ruy Rebka Prado

Fotografias
Фотографії
Studio Raul Brenner

Produção Fotográfica
Фотографічна Продукція
Ruy Rebka Prado

Composição / Arte Final
Композиція / Художнє Оформлення
Jeds Composições Gráficas e Editôra Ltda.

Composição / Ucrainiano
Композиція / Українськомовне
Waldemar Zaseski

Revisão de Textos
Ревізія Текстів
Pedro Harletskei

Agradecimentos Especiais
Особливі Подяки
Bogdan Savytzky - José Velgas